

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Pc/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422202607
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2023:1422202607.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci maloletého dieťaťa: G. R., U.. X.XX.XXXX, trvale bytom Kpt. Jána A. XXXX/XX, R., zastúpeného opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, otca - de iure: R. R., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX K., XXX XX E. a matky: K. L., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Kpt. C. A. XXXX/XX, R., Q. JUDr. Dušanom Mikulášom, advokátom so sídlom Nejedlého 29, Bratislava, IČO: 42 174 872, o návrhu na zapretie otcovstva k maloletému, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že R. R., U.. XX.XX.XXXX U. je otcom dieťaťa: G. R., U.. XX.XX.XXXX z matky K. L., rod. E.L., U.. XX.X.XXXX.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Maloletý G. R., U.. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava (ďalej len „úrad,“) návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.07.2022 žiadal, aby súd určil že R. R., U.. XX.XX.XXXX nie je otcom dieťaťa: G. R., U.. XX.XX.XXXX z matky K. L., rod. E., U.. XX.X.XXXX. Svoj návrh odôvodnil tak, že biologický otec dieťaťa nie je známy. Matka sa počas tehotenstva zoznámila s p. R. R., ktorému oznámila, že je tehotná a tento neskôr súhlasil, že vo vzťahu zotrvá a dieťaťu dá svoje meno. Po narodení maloletého Marca bol na matrike súhlasným vyhlásením rodičov do rodného listu zapísaný ako otec pán R. R.. Po čase sa rodičia maloletého rozišli, pričom otec začal spochybňovať starostlivosť matky a domáhal sa kontaktu s dieťaťom.

2. Otec maloletého podal dňa 20.12.2018 na Okresný súd Bratislava IV návrh na úpravu výkonu rodičovským práv a povinností k maloletému, pričom sám v návrhu uviedol, že nie je biologickým otcom maloletého. Súd konanie v predmetnej veci prerušil.

3. Maloletý G. R., U..XX.XX.XXXX zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 02.04.2020 požiadal, aby súd určil prípustnosť podania návrhu na zapretie otcovstva podľa § 96 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom sp.zn. 4Pc/5/2020-92 zo dňa 07.04.2021 návrh na určenie prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom zamietol.

4. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom sp.zn. 11CoP/193/2021, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že pripustil podanie návrhu na zapretie otcovstva maloletým dieťaťom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.04.2022. Odvolací súd ustálil, že existujú okolnosti, ktoré výrazne posilňujú záujem dieťaťa na podanie návrhu na pripustenie zapretia otcovstva, a to aj napriek okolnosti, že biologický otec dieťaťa nie je známy. Otec, ktorý je zapísaný v matrike uznal po dohode s matkou otcovstvo,

príčom vedel, že nie je biologickým otcom dieťaťa, následne po narodení maloletého žili s matkou v spoločnej domácnosti a aj participoval na starostlivosti o maloletého, avšak za dobu ich spolužitia (6 rokov) nedošlo k potrebnému vybudovaniu vzájomných citových väzieb a potrebných rodinných vzťahov medzi matrikovým otcom a maloletým, s ktorým sa maloletý dlhodobo viac ako 2 roky nestretáva. Maloletý si vo svojom veku uvedomuje svoj vzťah k matrikovému otcovi ako aj statusový pomer a je možné konštatovať, že zmena, ktorej sa maloletý návrhom domáha, nebude mať negatívny vplyv na jeho ďalší vývoj. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade bolo preukázané splnenie oboch hmotnoprávných podmienok povolenia prípustnosti zapretia otcovstva. Zo všetkých zistených okolností prejednávanej veci, z ich zhodnotenia, vyplynul aj záver o existencii záujmu dieťaťa na usporiadaní rodinných vzťahov prostredníctvom inštitútu návrhu na vyslovenie prípustnosti zapretia otcovstva.

5. Matka maloletého prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu dňa 29.08.2022 vyjadrenie k návrhu na zapretie otcovstva v ktorom uviedla, že je presvedčená, že zapretie otcovstva je v najlepšom záujme dieťaťa a vzhľadom k okolnostiam prípadu je to veľmi potrebné a naliehavé. Maloletý si vybudoval citový vzťah s manželom matky, pánom D. L., ktorý sa mu venuje, má ho rád a chce si ho v budúcnosti osvojiť. Matka ďalej uviedla, že otec dieťaťa sa z titulu svojho otcovstva, ktoré nie je biologické a ani skutočné, nakoľko sa nikdy o maloletého reálne nestaral a dieťa k nemu nemá pozitívny vzťah, práve naopak domáha, styku s dieťaťom.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.01.2022 na ktoré sa dostavil opatrovník maloletého, odporca, matka a jej právny zástupca. Kolízny opatrovník uviedol, že na podanom návrhu v plnom rozsahu zotrúva, má za to, že podaný návrh je dôvodný a apeloval na názor maloletého, ktorý niekoľkokrát prezentoval, či už pred kolíznym opatrovníkom alebo pred súdom. Zároveň uviedol, že nemá námietky proti prípadnému výsluchu maloletého, nakoľko práve jeho názor v predmetnej veci je smerodajný. Odporca uviedol, že podľa jeho názoru môže urobiť čokoľvek, vždy bude najhorší, musí si vybrať menšie zlo, aby chránil Marca. Potvrdil, že s maloletým sa nestretáva, ale jeho záujem o neho pretrváva. Zároveň uviedol, že matku maloletého spoznal, keď bola tehotná, počas ich spolužitia a nikde nie je žiadny dokument, či z UPSVaRu, polície, zo školy, rodičov, že by ohrozoval dieťa počas obdobia jeho 6 rokov. Všetko začalo vtedy, keď matku maloletého dal na súd, lebo mu bránila v styku s jeho synom G. R.. Matka maloletého uviedla, že jej manžel vychováva malého, robí všetko pre to, aby fungovali ako rodina, sú spolu niekoľko rokov a Marco ho berie ako otca, pretože dostáva od neho lásku, výchovu, manžel sa mu venuje aj čo sa týka učenia, školy, záujmových krúžkov, dieťa je spokojné. S odporcom nekomunikuje, stalo sa bohužiaľ, čo sa stalo, rozišli sa a ona si uvedomila viac chýb, že jej rozhodnutie nebolo správne, pretože p. R. nespĺňal to, čo by čakala od otca a maloletý bol viac-menej ten, ktorý jej povedal viac vecí, až keď vzťah ukončili. Keď bola vo vzťahu s p. R., zistila, že je tehotná, navrhol jej interrupciu, pretože nebol pripravený a ona vtedy povedala, že nemusia byť spolu, čakala na dieťa 20 rokov, absolvovala umelé oplodnenie. Pre ňu bolo darom, že ostala tehotná. Keď sa Marco narodil, prišiel k ním odporca bývať po 3 mesiacoch, pretože sa staral doma o mačku. S výchovou jej v tom čase pomáhali rodičia. Odporca jej pomáhal s maloletým, postrážil ho, chodil s ním von. Odporca pracoval na zmeny vo VW, keď prišiel domov, potreboval sa vyspať, chodievala k rodičom. Vzťah maloletého k odporcovi vnímala tak, že spočiatku chcela veriť tomu, že bude spokojný nakoľko chcela, aby mal rodinu, ale posledný rok ich vzťahu bolo trápenie, pretože oni dvaja nefungovali a prenášalo sa to na maloletého. Marco sa odporcu bál, jej mame sa zveril, že keď bola v práci, mal ho odporca zbiť, ona sama nikdy nevidela nič také. Keď sa pýtala maloletého, či ho niekedy odporca zbil, povedal, že ho udrel, ale bál sa jej to povedať. Vzťah syna k manželovi vníma ako bezproblémový.

7. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 02.03.2023 na ktoré sa dostavil maloletý, opatrovník maloletého, matka maloletého spolu s právnym zástupcom ako aj odporca. Súd vykonal výsluch maloletého z obsahu ktorého vyplynulo, že tento sa s odporcom vôbec nestretáva (viac ako 4 roky), nemá žiaden záujem sa s ním stretnúť, nestretávajú sa a nemá k nemu vytvorený citový vzťah. Marco uviedol, že sa s ním nechce stretnúť, ani s ním ísť napr. na zmrzlinu. Maloletý vníma veľmi pozitívne nového tatu, oslovuje ho „Tato“ a má ho rád. Kolízny opatrovník po výsluchu maloletého uviedol, že je nespochybniteľné, že p. R. R. U. je biologickým otcom, sám túto skutočnosť nepopiera, aj z výpovede maloletého Marca vyplynulo, že medzi Marcom a p. R. nie je vybudovaný vzájomný rodinný ani priateľský vzťah, ani iná citová väzba. Z výpovede Marca na UPSVaRe takisto vyplynulo, že si na zážitky s p. R. nespomína a nemá záujem na budovaní nových väzieb. Návrh na zapretie otcovstva stavia predovšetkým na výpovedi Marca a na názor, ktorý vie už vo svojom veku jasne dokladať. Právny zástupca matky uviedol, že maloletý doposiaľ nemal vybudovaný žiadny vzťah k p. R., matričnému

otcovi, aký by mal mať vybudovaný syn a otec. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, že matričný otec nie je biologickým otcom maloletého a manžel matky maloletého si chce maloletého osvojiť, teda rozhodnutie o zapretí otcovstva, že p. R. U. C. otcom, je v prospech maloletého. Odporca titulom záverečnej reči nič neuviedol.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: návrh Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ako súdom určeného opatrovníka G. G. R., U.. XX.XX.XXXX doručený tunajšiemu súdu dňa 29.07.2022, rodný list maloletého G. R., nar. XX.XX.XXXX, Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 4Pc/5/2020-92 zo dňa 07.04.2021, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 11CoP/193/2021-128 zo dňa 22.03.2022, sobášny list matky maloletého zo dňa 24.02.2020, vyjadrenie matky k návrhu na zapretie otcovstva doručené súdu dňa 29.08.2022, zápisnica o pojednávaní zo dňa 31.01.2023, zápisnica o pojednávaní zo dňa 02.03.2023, výsluch maloletého G. R., U.. XX.XX.XXXX. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo a obsah súdneho spisu, ustálil nasledovný skutkový stav:

9. Matka sa počas tehotenstva zoznámila s p. R. R., ktorému oznámila, že je tehotná a tento neskôr súhlasil, že vo vzťahu zotrvá a dieťaťu dá svoje meno. Po narodení maloletého Marca bol na matrike súhlasným vyhlásením rodičov do rodného listu zapísaný ako otec pán R. R.. Po čase sa rodičia maloletého rozišli. Matka maloletého uzatvorila dňa 22.02.2020 manželstvo s pánom D. L. s ktorým žije spolu s maloletým Marcom v spoločnej domácnosti doposiaľ.

10. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

11. Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku dňa 20.11.1989, publikovaného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 104/1991 Zb.(ďalej len „Dohovor o právach dieťaťa“), záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

12. Čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, každé dieťa je registrované ihneď po narodení a má od narodenia právo na meno, právo na štátnu príslušnosť, a pokiaľ to je možné, právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť.

13. Čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä:

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Podľa ust. § 90 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyjadrením oboch rodičov.

15. Podľa ust. § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

16. Podľa ust. § 91 ods. 2 Zákona o rodine, súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

17. Podľa § 96 ods. 1 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V tomto konaní musí byť maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom.

18. Podľa § 96 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd rozhodne tak, že návrhu podanému podľa odseku 1 vyhovie, a určí, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme dieťaťa, môže dieťa po právoplatnosti tohto rozhodnutia podať návrh na zapretie otcovstva.

19. Zapretie otcovstva môže aj dieťa, pokiaľ súd rozhodne o prípustnosti zapretia otcovstva. Podľa súčasnej právnej úpravy patrí právo na iniciovanie konania dieťaťu. Ide o významný zásah do osobného stavu otca, matky aj dieťaťa, pretože týmto spôsobom môže byť zapreté otcovstvo aj v prípade, keď zákon priamo počítal s tým, že sa za otca bude považovať iný muž než jeho biologický otec (napr. manžel, ktorý pri uzatváraní manželstva vedel, že je žena tehotná), a to aj bez jeho súhlasu. Základnými hmotnoprávnymi podmienkami sú záujem dieťaťa na zapretí otcovstva a uplynutie lehoty na zapretie otcovstva rodičom dieťaťa (§ 86, 89 alebo § 93 Zákona o rodine). Zapretie otcovstva dieťaťom sa člení na dve fázy. Prvá fáza sa nazýva konanie o prípustnosti zapretia otcovstva. Aktívne legitimované na podanie návrhu je dieťa, ktoré má záujem na tom, aby otcovstvo jeho matrikového otca bolo zapreté. Pokiaľ je dieťa plnoleté, podáva návrh samo, pokiaľ je maloleté, podáva návrh opatrovník, ktorého mu súd za týmto účelom ustanoví. Obsahom návrhu je preukázanie splnenia oboch hmotnoprávných podmienok povolenia prípustnosti zapretia otcovstva. Pokiaľ ide o preukázanie záujmu dieťaťa, ako argument prichádza do úvahy najmä zosúladenie matričného a biologického otcovstva, na ktorom má záujem aj dieťa, aj biologický otec. V zmysle Dohovoru o právach dieťaťa má dieťa právo poznať svojich rodičov. Podanie návrhu na rozhodnutie o prípustnosti zapretia otcovstva nie je obmedzené žiadnou lehotou. Trvá počas celej doby života dieťaťa a končí jeho smrťou, resp. smrťou druhého z matrikových rodičov. Pri rozhodovaní o pripustení konania o zapretí otcovstva súd posudzuje záujem dieťaťa, ktorý je definovaný v čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Taká právna úprava, ktorá bráni tomu, aby sa zosúladiť biologická, sociálna a právna realita, a to i pri vôli všetkých osôb, ktorých sa konkrétny rodinnoprávny vzťah týka, nie je v súlade s čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o ochrane súkromia a rodinného života. Rodičia dieťaťa majú rôzne stanovenú lehotu na zapretie otcovstva. Pri uznaní otcovstva (II. domnienka) plynie rodičom 3-ročná lehota na zapretie odo dňa jeho určenia, pričom sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa. Ak teda rodičom tieto lehoty uplynú márne, možno dosiahnuť zapretie otcovstva len za podmienky, že ešte žije dieťa a žije ešte aspoň jeden rodič. Druhou fázou konania o zapretie otcovstva dieťaťom je samotné konanie o zapretí otcovstva. Pokiaľ súd v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva vysloví, že zapretie otcovstva je v záujme dieťaťa, môže dieťa po právoplatnosti rozhodnutia podať návrh vo veci zapretia otcovstva.

20. Podľa ust. § 105, písm. d) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom.

21. Súd v danom prípade skúmal, či v prípade maloletého Marca išlo o jeho skutočnú vôľu zaprieť otcovstvo, a či je to v jeho záujme. Súd vychádzal aj z konania návrhu na určenie prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom v ktorom súd vychádzal z výsluchu maloletého vykonaného súdom prvej inštancie v prítomnosti kolízneho opatrovníka a v neprítomnosti rodičov dňa 17.03.2021 už počas ktorého maloletý jasne formuloval svoj názor, že sa nechce s pánom R. stretávať a ani nechce aby bol jeho kamarát. Už v tom období ho maloletý vnímal ako „papierového tatina“ a nie ako biologického. Na pojednávaní dňa 02.03.2023 opätovne vykonal výsluch maloletého Marca, ktorý jednoznačne uviedol, že sa s pánom R.Z. U.estretáva, netelefonujú spolu, nemá záujem sa s ním v budúcnosti stretnúť, ani ho vidieť a z jeho výpovede vyplynulo, že s ním nemá vybudovaný žiaden vzťah. Naopak pozitívne opisoval svojho „nového tatina“, ktorý sa mu venuje a má ho rád. Z obsahu výpovede odporcu- otca maloletého na pojednávaní dňa 31.01.2023 vyplynulo, že jeho záujem o maloletého pretrváva, rád by sa s ním stretával, a to aj napriek skutočnosti, že s ním už od jeho 6 rokov nebol vo fyzickom kontakte. Poukázal na skutočnosť, že počas jeho spoluzitia s matkou maloletého ako aj s maloletým nikdy neohrozoval maloletého.

22. V danom prípade mal súd preukázané, že maloletý si je plne vedomý, že Bronislav R. U. C. jeho biologickým otcom, a to už asi od veku šiestich rokov, keď došlo k rozpadu vzťahu rodičov. Maloletý zjavne nemá s matrikovým otcom vybudovaný blízky vzťah, nepovažuje ho za blízku osobu, maloletý ho označuje iba priezviskom, nekontaktuje sa s ním a ani nemá záujem v budúcnosti o stretávanie sa s ním. S ohľadom na vedomosť maloletého, že R. R. nie je jeho biologickým otcom, ako i skutočnosť, že maloletý s ním nemá vybudovaný žiadne citové väzby (v podstate s ním nemá žiadny vzťah) a jeho osobu nevníma pozitívne a najmä dlhodobo odmieta kontakt s ním, ktorý z dôvodu neexistencie biologického príbuzenstva má minimálnu potrebnú šancu na jeho obnovenie a nie je možné ho maloletému nasilu vnucovať. V zmysle čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, avšak zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva dieťaťu povinnosť strpieť, aby malo v matričných záznamoch ako otca zapísanú osobu, o ktorej vie, že nie je jeho biologickým otcom ale najmä nemá k nemu vytvorené pozitívne citové väzby ktoré by zaručovali aktívny podiel na jeho výchove a starostlivosti (ktorá sa dlhodobo ani nerealizuje) a to bez ohľadu na jej príčiny, prameniace zrejme z rozchodu matky a matrikového otca, ale aj z dôvodu, že potrebné blízke citové väzby medzi maloletým a matrikovým otcom neboli dostatočne vytvorené.

23. V prejednávanej veci mal súd preukázané, že otec, ktorý je zapísaný v matrike uznal po dohode s matkou otcovstvo, pričom vedel, že nie je biologickým otcom dieťaťa, následne po narodení maloletého žili s matkou v spoločnej domácnosti a aj participoval na starostlivosti o maloletého, avšak za dobu ich spolužitia (6 rokov) nedošlo k potrebnému vybudovaniu vzájomných citových väzieb a potrebných rodinných vzťahov medzi matrikovým otcom a maloletým, s ktorým sa maloletý dlhodobo viac ako 4 roky nestretáva. Maloletý si vo svojom veku uvedomuje svoj vzťah k matrikovému otcovi ako aj statusový pomer a svoj názor jednoznačne prezentoval počas výsluchu. Naopak, jednoznačne definoval svoj vzťah k manželovi svojej matky s ktorým sa zosobášila dňa 22.02.2020 a žijú v spoločnej domácnosti ako pozitívny a uviedol, že ho má rad. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti mal tak súd jednoznačne preukázané dôvody zapretia otcovstva.

24. S poukazom na ustálený skutkový stav súd rozsudkom určil, že R. R., U.. XX.XX.XXXX nie je otcom dieťaťa: G. R., U.. XX.XX.XXXX z matky K. L., A. E., U.. XX.X.XXXX.

25. Podľa ust. § 52 C.m.p., žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Na základe vyššie uvedeného s prihliadnutím na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).